

Poul Hansen (Svendborg): Spørgsmålet om udlændinges adgang til at erhverve jord her i landet har tidligere beskæftiget danske lovgivere. Udgangspunktet har gennem årene været bestemmelsen i såvel den nuværende som den foregående grundlov om, at udlændinges adgang til at blive ejere af fast ejendom nærmere skulle fastsættes ved lov. I den anledning har der da også været nedsat kommissioner, og så sent som i samlingen 1949-50 fremsattes på baggrund af en sådans betænkning også forslag herom i det daværende landsting. Det fremsatte lovforslag gennemførtes som bekendt ikke, og det skyldes vel især, at såre mange vanskelige problemer, bl. a. af traktatlig art, åbenbart gjorde det vanskeligt at få gennemført en lov, som det ville vise sig nogenlunde muligt at praktisere med rimeligt udbytte for formålet.

Jeg tror, man har ret til at sige, at man gav op over for opgaven på grund af disse vanskeligheder. Desuden vel også på grund af frygten for — hvis man kan sige det sådan — at hvad indad kunne vindes, det ville vel måske i lige så fuldt mål udad tabes eller i hvert fald volde store vanskeligheder for andre danske borgere.

Imidlertid har problemet jo stadig ligget der, og udviklingen på især et bestemt punkt har nu gjort spørgsmålet aktuelt, ikke alene herinde, men måske nok så meget ude i befolkningen. Den kolossale stigning i behovet for ferieområder både i den danske befolkning og i vore nabolande har med et tempo, der næsten ikke kan karakteriseres, øget presset på de rekreative områder, især på grunde mod hav og strand. Det var dette, der i sidste samling gav sig udtryk i ændringer i naturfredningsloven med det formål at intensivere fredningsbestræbelserne i de områder, hvor presset på sommerhusbyggeriet er vokset stærkt på grund af de bedre trafikmidler, den stigende levofod m. v. Det er således, at områder, der før lå fjernt fra alfarvej, nu ligger blot for den store strøm fra byerne, ikke alene fra byerne i Danmark, men fra det hele Nordeuropa.

Nu vil jeg sige, at dette store spørgsmål naturligvis først og fremmest må løses ved den fredningsplanlægning, der nu er ved at blive sat i gang; thi om de pågældende områder ved planløs oversvømmelse af sommerhusbebyggelse lukkes for den al-

mindelige befolkning og store naturværdier ødelægges, det ændres jo i og for sig ikke af, om grundene ejes af borgere af den ene eller den anden nationalitet. Men — og det er det store problem i forbindelse med dette lovforslag — hvis de forholdsvis begrænsede områder ikke alene udsættes for pres af indenlandske Liebhaberere, men nu også skal efterstræbes af købere fra befolkninger, der er os talmæssigt og vel også kapitalmæssigt overlegne, kan man forudse, at opgaven næsten kan blive uløselig for de danske myndigheder. Ja, jeg tør vove at påstå, at i kapløbet om især strandgrundene på den jyske vestkyst vil vor egen befolkning blive sorteper.

Jeg hilser derfor med tilfredshed, at den højtærede justitsminister nu har fremsat et lovforslag, der vil give nogen mulighed for at give dette lands indvånere en fortrinstillig ved erhvervelsen af de grunde, som også efter fredningsplanerne vil være at forbeholde det byggeri ved stranden, som naturligvis skal ske.

At opgaven, som det fremgår af lovforslaget, ikke har været let, når et korrekt forhold til andre nationer skal opretholdes, forstår vi. Lovforslaget drejer sig da ej heller som tidligere forslag om udlændinges erhvervelse af fast ejendom, men om, at tilladelse til at erhverve fast ejendom her i landet skal indhentes af personer og selskaber, som ikke er bosiddende eller hjemmehørende her.

Jeg skal ved denne behandling ikke gå i enkeltheder, thi de fleste af de problemer, som vil kunne rejses, belyses nok bedst under den udvalgsbehandling, som lovforslaget fordrer. Et par spørgsmål må dog berøres allerede nu.

Jeg ser, at lovforslagets bestemmelser ønskes ikraftsat pr. 1. januar 1960. Det har i nogle kredse vakt bekymring for, om ikke fremkomsten af selve dette forslag vil forstærke den tendens hos ikke her ilandet bosiddende personer til at opkøbe jord, som nu er i fuld udvikling. Spørgsmålet er derfor, om det ikke skulle fastslås, at sådanne erhvervelser fra lovforslagets fremsættelse skulle være underkastet lovforslagets bestemmelser, hvis man altså i øvrigt gennemfører loven. I alle tilfælde vil jeg, hvis den højtærede minister ikke mener, dette vil være rigtigt, foreslå, at vi så i udvalget